

Publicerad 2011-07-26 19:35 av Emilia K.

Flykt

Mitt hjärta och min puls rusar
Jag vill bort härifrån
Det är mina tankar som busar
Och jag stänger av min telefon

Jag vill vara ensam i nuet
Helt ensam med mig själv
Jag vänder mig till ruset
Det känns som jag driver mot en älv

Mitt sinne och mina tankar
Helt utan kontroll
Hårdade och hårdare hjärtat bankar
Men spelar det längre någon roll?

Jag vet inte vad som är rätt och fel
Jag känner inte vad som är upp eller ned
Min själ är nog inte längre hel
På något sätt har den hamnat på sned

Men går det att rätta till?
Med droger, med kärlek, med terapi?
Jag vill, jag vill, jag vill
Bara att min själ ska få flyga fri

Vad det innebär vet inte ens jag
Vägen jag vandrar är glashal
Men jag tar det dag för dag
Trots att jag vet att det är en oändligt nedåtgående spiral

Jag tror min själ är för stor för min kropp
Mina tankar för stora för mitt sinne
Någon dag kommer allting bara säga stopp
Och sen finns jag bara kvar som ett minne

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emilia K. med Poeter.se id #38247 innehar upphovsrätten